

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม 4)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล นางสาว ภาวิณี ผิวงาม รหัสบุคคล 008593

เบอร์โทรภายใน 1439 , 2655 เบอร์โทรมือถือ 093-2394959 Email Address koibito_081@hotmail.com

หน่วยงาน Palliative nurse งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด) งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลรามารามิบัติ

*ชื่อ-สกุล นางสาว ภาวิณี ผิวงาม รหัสบุคคล 008593

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ช่วงเวลาสุดท้ายที่แสนสุข

ถ้าพูดถึงเรื่องของเวลา ทุกคนก็จะรู้กันดีว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความ มีแต่เดินไปข้างหน้าไม่สามารถย้อนกลับคืนมาได้ ต่อให้มีเงินทองมากมายก็ไม่สามารถซื้อเวลาได้ ซึ่งเราทุกคนมีเวลาที่เท่ากันคือ 24 ชั่วโมง อยู่ที่ว่าเราจะใช้เวลาอย่างไรให้คุ้มค่ามากที่สุด

สำหรับยายก็เช่นกัน เธออายุเพียง 12 ปี เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น มีความคิด มีความชอบ มีความฝันหลายๆ อย่างที่อยากทำ มีเพื่อน มีครอบครัวที่เธอรักและรักเธอ ทุกอย่างกำลังไปได้ดี เป็นช่วงเวลาที่ดีใส ได้เรียนหนังสือ ได้เล่นกีฬาเตะกรู๊ฟที่ชอบจนเป็นนักกีฬาของโรงเรียน แต่แล้วก็มีสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้น ยายมีอาการผิดปกติและตรวจพบว่า เป็นโรคมะเร็งโพรงจมูก ซึ่งเป็นโรคที่พบน้อยมากในเด็ก โรคนี้มักพบในผู้ใหญ่ซึ่งตอบสนองต่อการรักษาดีด้วยการให้ยาเคมีบำบัด ยายเริ่มเข้าสู่กระบวนการรักษาด้วยการฉายแสงและการให้ยาเคมีบำบัด ในช่วงแรกการตอบสนองต่อยาดีมาก รักษาจนโรคสงบ ทุกอย่างกำลังจะไปได้ด้วยดี แต่ปรากฏว่าเธอและครอบครัวได้รับข่าวร้ายอีกครั้งว่าโรคกลับมาอีกแล้วและมีการกระจายไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย ส่งผลให้ยายมีอาการปวดมาก ปวดจนร้องไห้ เป็นช่วงที่เครียดที่สุดของยาย และเป็นช่วงที่บีบคั้นหัวใจของคนเป็นแม่มากที่สุดเช่นกัน สำหรับตัวฉันทเองพยาบาลดูแล ประคับประคองซึ่งมีโอกาสได้ดูแลยายมาระยะหนึ่ง ไม่รอช้าที่จะเข้าไปได้พูดคุย เพื่อปลอบโยนทั้งคุณแม่ ยาย รวมถึงค้นหาสิ่งที่อยู่ในใจ ความปรารถนาต่างๆ ของยาย

“ ทำไม ทำไม ต้องเป็นหนู หนูเพิ่งอายุ 12 ปีเอง มีอะไรอีกตั้งหลายอย่างที่อยากทำ ยังไม่เคยบอกรักแม่เลย หนูเป็นห่วงแม่ เป็นห่วงพ่อ เป็นห่วงขวด ที่สำคัญเป็นห่วงน้องมากที่สุดเพราะน้องยังเด็กมาก หนูยังไม่มีโอกาสได้ดูแลน้องเลย ”

“ หนูห่วงความรู้สึกของทุกคน ทุกคนจะอยู่ได้ไหมถ้าหนูไม่อยู่ ”

“ หนูอยากมีเวลาอีกหน่อย ได้ไปเล่นกับน้อง ได้ใช้ชีวิตที่บ้านกับทุกคน ”

ในที่สุดยายเลือกหยุดให้ยาเคมีบำบัด ขอลกลับไปใช้ชีวิตกับครอบครัวในช่วงเวลาสุดท้ายให้มีความสุขและมีค่ามากที่สุด ยายได้เล่นได้พูดคุยกับน้องชาย (ซึ่งน้องชายเป็นคนที่เธอรักและเป็นห่วงมากที่สุด) ได้ไปวัดทำบุญ ได้บอกความรู้สึกในใจกับคนที่เธอรัก ใช้เวลาในทุกๆ วันอย่างคุ้มค่าที่สุด ในเวลาของเธอเริ่มเหลือน้อยลงทุกทีและแล้วช่วงเวลาสุดท้ายก็มาถึง ยายหลับมากขึ้น หายใจเหนื่อยมากขึ้น รับอาหารได้น้อยลง มารดาและครอบครัวคอยดูแลอยู่ใกล้ๆ ไม่ห่างไปไหน ให้ยาบรรเทาอาการ ดูแลจัดการอาการไม่สุขสบายต่างๆ จนกระทั่งวินาทีสุดท้าย ยายจากไปอย่างสงบที่บ้านในอ้อมกอดที่อบอุ่นของครอบครัว

สำหรับคุณแม่และครอบครัวถึงแม้จะเป็นช่วงเวลาที่ยากและบีบคั้นหัวใจมากที่สุด แต่รู้สึกดีใจที่ได้ดูแล
ยาย ทำให้ยายมีความสุขมากที่สุดในทุกๆช่วงเวลา ได้อยู่ด้วยกัน จับมือกัน กอดกัน จนวินาทีสุดท้าย ทุกคนทำ
หน้าที่ของตัวเองได้อย่างเต็มที่และสมบูรณ์มากที่สุด เรื่องราวของยายทำให้ตัวฉันเองได้เรียนรู้และตระหนักใน
เรื่องความสำคัญของเวลามากขึ้นว่าในทุกช่วงเวลาถ้าอยากทำอะไรอย่ารีรอ ให้ทำทันทีเมื่อมีโอกาส เพราะเราไม่
สามารถรู้เลยว่าเวลาของเราจะสิ้นสุดลงเมื่อไหร่ ขอขอบคุณที่มีโอกาสได้รู้จักกัน ได้ดูแลกัน

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน)..... ภาวิณี ธีรภม

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย)..... อัมพร อรรถศิริวงศ์

สังกัด งานการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

วัน / เดือน / ปี 29 เมษายน 2565